

A kommunisták a Seprűgyárban is az emberek javáért dolgoznak

Mi az, ami a Szegedi Seprűgyárban a pártvezetést leginkább foglalkoztatja? Az ott dolgozó elvtársak — közülük az igazgató, a párttitkár, az üb-elnök, pártvezetőségi tag is, sőt hecsületes, a szocializmus ügyéhez hű pártönkivüli beszélgetés közben — a kérdésre nagyon talpraesetten, egyöntetűen, a következőket válaszolták: Mindaz, ami az üzem munkasait legfőképpen érdekli, s javukat szolgálja. h-elnök, pártvezetőségi tag is, És elmondanak számos példát, amelyek azt igazolják: a kommunisták a dolgozók érdekeiben cselekszenek.

A pártbizalmiak

ezinté rendszeresen tolmácsolják a vezetőknek egyes emberek ügyes-bajos dolgait. Lakáspanasz a legtöbb, de amit lehet, megtesznek. Előfordult nem egy esetben, hogy maga a kommunista igazgató »talpalt« egy dolgozó lakásügyének elintézésé után. Volt, amikor megérte a fáradságot, azonban nem mindig sikerült megoldani a kérést. Viszont az emberek azt látták: a pártvezetést így is törődik az emberekkel. Az ellenforradalom után már jónéhány dolgozónak kijavították a lakását, »házon belül«, a lehetőségekhez képest, a pártvezetést kezdeményezésére. Ha valaki beteg, meglátogatják az elvtársak, beszélgetnek vele, segítségére sietnek.

Most november 7-e alkalmával lehetőség nyílt arra, hogy négyezer forint értékben a legjobb dolgozókat megjutalmazták. Az üzem vezetői meghallgatták a művezetőket, hogy kiket javasolnak ajándékozássra, majd termelési értekezleten a javaslatba került neveket a dolgozók elé tárták: mit szólnak hozzá: egyetértene-e vele? Az üzem munkásai helyeslésüket és tetszésüket fejezték ki a pártvezetőknek ezen új módszere iránt.

Ezek eredmények. A meglevő hibákat sem hallgatják el, — elsősorban a kommunisták küzdenek ellenük.

— November 7-én ünnepeltük üzemünk fennállásának 8. évfordulóját is — mondják a seprűgyári elvtársak. — A kézünlődés során a dolgozók közül többen szóvá tették, hogy a helyiipari vállalatok között Szegeden miért vagyunk mi »mostohák?« Igazuk van. A 8 év alatt a magunk erejéből bővítettük üzemünket, de a szocialis berendezéseink kicsinyek, nem kielégítők már és van olyan üzemrészünk, ahol szinte

lehetetlen a helyzet. Párttaggyűlésen, pártvezetőségi ülésen természetesen nemegyszer ezzel a kérdéssel is foglalkoztunk, mert a dolgozókat érintő és érdeklő probléma. Keressük is a megoldást.

— Például — folytatták — szükségünk van megfelelő raktárra, hiszen több mint egymillió seprűnyél csak összesítve fedél alatt van, s így esős időben beázik, nedves lesz, és emiatt jó néhány seprűnyél a hulladékba megy. Akadályok tornyosulnak előttünk, amelyek nem áthághatatlanok. Felsőbb gazdasági szerveink arra hivatkoznak, hogy nincs pénz. Ezt megértjük,

az ellenforradalom

rendkívül súlyos károkat okozott. A mi üzemünk hivatalos nyeresége azonban 14 százalék, ezzel szemben vállalatunk 17 százalékot fizet be, holott a többi helyiipari vállalatok csak 4—5 százalékos nyereséggel dolgoztak. S azt is figyelembe kellene vennie a tanácsnak, a minisztériumnak, hogy milliószámra küldjük az általunk készített seprűket külföldre. És ez nem közömbös népgazdaságunk számára sem. Svájcban ebben az évben már felmíllió szobaseprűt juttattunk. Amerikába több mint 500 000 kis seprűt küldtünk, a Német Demokratikus Köztársaság számára is ezerszámmal gyártjuk e keresett cikket. Az elmúlt napokban jártak itt ná-

lunk az ARTEX külképviseleti szerv közvetítésével Nyugat-Németországból és Angliából ügynökök, üztembek. Nyugat-Németország szobaseprűt akar rendelni, Angliába pedig úgynevezett »Texas« kis seprűt kellene küldnünk. Hárommillió kis seprűt akarnak megrendelni nálunk, amelyeket benzinkutaknál ajándékoznakak a sofőröknek, hogy az utasok ruháit leseperjék, vagy a kocsi üléseit tisztítsák meg vele. Mindezek

terven felüli

megrendelések lennének és hatalmas összegű külföldi valutát jejentenének hazánknak.

— El is vállalnánk a munkákat, de szükség van néhány újabb berendezésre, amit nem tudunk megkapni. Segítségre van szükségünk, mert a dolgozók is szeretnék, hogy minél több év végi nyereségrészesedésben részesüljenek, s még több munkást akarunk foglalkoztatni. Ez mindenképpen hasznos lenne. Meg is tesszünk mindent, hogy sikerüljön — mondták az elvtársak befejezésül.

S a gyári pártszervezet, a gyár kommunistái azon vannak, hogy minél sikeresebben segítsék a dolgozó emberek javára a problémák megoldását.

A gyermekek és a tűz

Nincs nagyobb veszedelem az elszabadult tűznél, a perszoló lángnál, amely pillanatok alatt füstt, hamuvá zsugoríthat emberi életeteket és nehéz, fáradságos munkával, verítékekkel létrehozott egyéni és társadalmi értékeket. Köztudomású ez, és mégis előadódik tragikus véletlen — sőt mostanság több, szinte egymást követően bűnös szülői gondatlanság, hanyagság is, amely okozója volt nagy értékek elhamvasztásának. Eppen a napokban írtunk három Szeged környéki tüzesetről, amely bár kiskorú gyermekek tüzszerszámmal, gyufával való játszadozásából eredt, mégis szüleik a bűnösök, akik előtűk hagyták a gyermek kezében veszedelemes gyújtószereket, illetve nyílt tűzhelyben felnőttek felügyelete nélkül a lángokat, az izzó parazsot.

A gyermek nyiladozó természetéből következők, hogy mindig az izgatja fantáziáját, ami tilos, s ha netalán mégis kezébe akad a »rejtély«, — témánkat tekintve maradunk a tűznél — nem tud vele felnőtt módjára bánni, megijed tőle, s félelmében még csak nagyobb kárt okoz vele. Ez történt e hét szerda délelőttjén is Szegeden a Tavasz utca hét szám alatt, ahol a kis Sz. Ilonkát magára hagyták szülei. A kislány játék közben megtalálta a szekrényben a gyufát és meggyújtotta vele a szalmazsákot. Ha idejében észre nem veszi az önkéntes tűzoltó, a gyermek bent ég a lakásban.

Nem elég a gyufával és egyéb gyújtóeszközökkel és általában a tűzzel való játszásra tiloslat kiáltani. A gyermek értelmi képességeinek megfelelően meg kell értetni vele a tűzzel okozható veszedelemet, amely kicsi életét fenyegeti, de mindezeket a szülők értsék meg: az apró emberkéket nem szabad egyedül, felnőttek felügyelete nélkül hagyni a lakásban, ahol számos alkalmatosság nyílik, hogy

játék közben önmagukban s esetleg az egész házbán helyrehozhatatlan kárt tessenek.

A gondatlan szülők egész sorát lehet idézni a közel-múlt hónap tüzesetei kapcsán, akik bűnös módon megfélemlítik a legelemből szülői kötelességről, kiskisgyermeük otthoni felügyeletéről. Szőregen Fővénys Mihályné hat éves kislánya játszás közben felgyújtotta a szalmakazlat. Mórhalmon Huszka Istvánné három- és öt éves gyermeke okozott tüzet a lakásban, mert egyedül hagyták őket. Zákányiszéken özv. Frank Istvánné kislánya okozott tüzet, mert az anyja előtte hagyta a gyufát. Deszken Gonda Antal öt- és hat éves gyermekei a tökfőzés közben meggyújtottak egy kukoricaszárat, majd azt átdugva a kerítésen, felgyújtották a szomszédban levő szárkúpot. Sővényházán, a Székelytelepen Zsótér József kiskisgyermekei okoztak tüzet, mert előlük sem zárták el szüleik a gyufát. Most hétfőn volt, hogy Domaszék 662 szám alatt lakó Batancs Jenő négy éves kiskisgyermeke elől sem zárták el a gyufát, s a gyermek meggyújtotta vele a szomszéd tanyá takarmányállomá-nyát.

Ime az októberi, novemberi példák: csupa gyerekek okozta tüzesetek, amelyek a szülők bűnös gondatlanságára vetnek fényt. S mint minden kárnak, az ilyen tüzeseteknek is következményei vannak, a szülőket szigorúan felelősségre vonják, nem is beszélve a sokszor helyrehozhatatlan veszteségről, egy-egy gyermek súlyos égési sebeiről, esetleg életéről is. Az így keletkezett tragédiák után már késő a bánat, a fájdalmat nem enyhíthatik, nem oltíhatják el a szülői könnyek. Legfőképpen kincsünk a gyermekek, hát vigyázzunk rá, óvjuk meg a tűztől, amely veszedelemesen elszabadul, ha kicsik kezébe gyújtóeszköz, gyufa, vagy tűz kerül.

(— c)

Még egyszer a villamosról...

A jelenlegi közlekedési zavar legyen végső figyelmeztetés!

Tegnap reggel Szegeden nagyon sok munkás elkésett üzeméből, mert a villamosforgalom kényszerű korlátozása, sajnos, nemhogy javult volna, még tovább fokozódott. Éjjel, váratlanul, ismét felmondta a szolgálatot az egyik egyenirányító berendezés a Szegedi Erőműben, s így tegnap az egész város villamosforgalmát 13 kocsi képviselte az összes vonalakon.

A város közvéleményét alaposan felizgatta az ebből eredő sok-sok bosszúság, mert a reggeli órákban csoportok maradtak le mindenütt a munkába igyekvő emberekből a villamosokról. Valamit segített az a néhány autóbusz a helyzetben, amelyet a villamosok pótlására indított a Közlekedési Vállalat, de mégis majdnem megbénult a forgalom.

A napok óta tartó kellemetlen közlekedési korlátozás nem első eset városunkban

és sajnos, egyelőre semmi biztosíték sincs arra, hogy a közeljövőben hasonló esetek nem fordulnak elő.

Nem szokás saját cikkünkre hivatkozni, de az év elején a Délmagyarország már felhívta az illetékesek figyelmét arra a veszélyre, amit az elhanyagolt és korszerűtlen egyenirányító berendezés tartogat számunkra állandóan.

A berendezés annyira elhanyagolt, hogy a szakemberek szerint nem lenne meglepetés, ha egyszer teljesen megbénulna a villamosforgalom. Jelen esetben nem is sok híja volt ennek. Nem történt

azonban intézkedés cikkünk megjelenése óta sem.

A felelősség súlyos — s ez esetben nem a Közlekedési Vállalatnál kell keresni a felelősöket, sem a DÁV-nál, hanem fen- tebb, a minisztériumokban, amelyek nem tudnak megegyezni a berendezés sorsát és jövőjét illetően. A valóság az, hogy a DÁV nem érdekelt a berendezés felújításában és fejlesztésében, a Közlekedési Vállalatnak pedig elvileg semmi köze hozzá.

A bürokrácia azt is meggátolja, hogy a villamosvasút magasabb díjat fizessen a DÁV-nak, s ezáltal érdekelttette tegye a berendezés fejlesztésében, de azt is, hogy saját maga eszközöljön beruházásokat. De a DÁV-nak sem tulajdona ez az elhanyagolt készülék.

Vége pontot kellene tenni határozott intézkedéssel erre az évek óta folyó hatásköri és tulajdonjogi diskurzusra. A jelenlegi közlekedési zavar végső figyelmeztetés lehetne a főhatóságoknak is arra, hogy további huzavona esetén talán még a most futó 13 kocsi is le kell mondania egy százezres, nagyiparú és nagyforgalmú városnak.

A huzavonától függetlenül természetesen folyik a berendezés kijavítása.

Ma reggelre ígérték a szerelők az egyik egyenirányító kijavítását. Ennek eredményeként körülbelül a tegnapielőtti korlátozásnak megfelelően közlekednek újra a villamosok. A normális forgalom visszaállításáig azonban még hosszabb időre, talán egy hétre is szükség lesz.

Bővítik a petőfitelepi iskolát

A Szeged-petőfitelepi lakosok már régóta nagy figyelemmel kísérik azokat az építési munkálatokat, melyeket a II. sz. iskola bővítésére végez a Szegedi Tatarozó Vállalat. A munka elején ez a kíváncsiság néha bosszankodással is vegyült, mert a Tatarozó Vállalat nem min-

dig egyenlő gondoskodással foglalkozott ennek az építkezésnek az ügyével. Több-ször megesett, hogy a munkásokat valahova máshova vezényelték és az építkezés itt éppen csak — hogy folytatódott. Jónéhány hete azonban

ról, hogy mi tette szükséges- sé ezt az építkezést, sok érdekes dolgot hallunk.

A petőfitelepi iskola már régen szűknek bizonyult, 1950 óta késik az átalakítása. Hosszú huza-vona után, 1957 májusában kezdődött el az építkezés. Négy tanterem, mellékhelyiségek, szertár, hivatalsegédi lakás épül, s a jelenleg felvonulási épületeknek használt kisegítő építményekben az úttörő otthont, műhelyeket, szertárakat fogják berendezni. Az egész iskola területén folyik

a kulturális hatóköre,

Nemcsak a gyermeknevelésben, hanem a felnőttek nevelésében, a kulturális forradalom más, nem kevésbé fontos területein is megnövekednek feladatai.

Az építkezést nemcsak a telep felnőttei, hanem a gyerekek is nagy figyelemmel kísérik. Most, amikor a tetőszervezet már a falakon van, elhatározták, hogy »zöldá- ünnepséggel« köszöntik az építkezésben résztvevő munkásokat. Szombaton lesz ez a zöldá-ünnepség, amire minden úttörő, minden iskolásgyerek nagy lelkesedéssel készül. A munkások is szeretettel fogadják ezt a megemlékezést, s ilyenformán mi is joggal reménykedhetünk abban, hogy az iskola és a Tatarozó Vállalat munkásai közötti meleg kapcsolatok annyira növelik a munkakedvet, hogy az épület külső és belső munkálataival az április 1-i átadási határidőig teljesen elkészüljenek.

Tótka Károly

Ma egészségügyi ankét az Újszegedi Kendergyárban

A szegedi egészségügyi hétgazdag programja szerda délután a Borklinikán rendezett ankétal folytatódott, ahol a védőnőkről, mint az orvosigazi segítőtársáról, valamint a védőnők szerepe a szocialista egészségügy fejlődésében címmel hangzottak el előadások. Az Újszegedi Kendergyárban ma délután fél három órai kezdettel üzemegészségügyi és egészségügyi kérdésekről rendez a szegedi Vöröskereszt titkársága ankétot.

Előző híradásunktól eltekintve dr. Gajó István városi orvos nem csütörtökön, hanem pénteken délután 5 órakor tartja előadását a városi tanács nagytermében »Szeged egészségügyi ellátásának további fejlesztéséről« címmel. A nagy fontosságú kérdés megtárgyalásában hozzászólásaikkal részt vesznek a szakszervezeti és üzemi küldöttek is.

Jó az idej almatermés

A gyümölcstermelő állami gazdaságokból naponta 30—40 vagon téli almát szállítanak el. A szedést mindenütt határidőre befejezték és november végére végeznek az elszállításal is. Az idei termés igen jó volt: több mint háromezer vagon. Ez ugyan nem ér el az 1955. évi rekordtermést, de a múlt évi termésnél mintegy húsz százalékkal több.

A Szovjetunió Beethoven és Mozart-művek kéziratát adta át az NDK-nak

Dr. Carleton Smith, az uma átadta a Moszkvában Amerikai Művészeti Alapítvány vezetője, aki nemrég döttségnek Beethoven hetében tért vissza New Yorkba, hathetes európai látogatásán, valamint Mozart Tírói, kijelentette: az alapítvány berlini képviselői közzölték vele, hogy a szovjet írátaít és több más fontos zekulturális ügyek minisztéri-nei kéziratot.